

Ehdotus neuvoston direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä

(2001/C 270 E/31)

KOM(2001) 400 lopull. — 2001/0164(CNS)

(Komission esittämä 19 päivänä heinäkuuta 2001)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanosta 24 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/361/ETY⁽¹⁾ on mahdollistanut yhteisössä tapahtuvien jäsenvaltioissa asuvien henkilöiden välisten pääomanliikkeiden, suorat sijoitukset mukaan luettuina, täydellisen vapauttamisen vuodesta 1990 lähtien. Nykyään pääomien vapaa liikkuvuus kuuluu perustamissopimuksen 56–60 artiklan piiriin.
- (2) Velkasitoumusten koroista kertyvät säästötulot ovat kaikkien jäsenvaltioissa asuvien osalta verotettavaa tuloa.
- (3) Perustamissopimuksen 58 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella, sekä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta estetään erityisesti verotusta koskevien kansallisten lakien ja asetusten rikkominen.
- (4) Väärinkäytöksiä tai petoksia estämään tarkoitettujen jäsenvaltioiden verolainsäädännön säännökset eivät perustamissopimuksen 58 artiklan 3 kohdan mukaan saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka 56 artiklassa tarkoitettujen pääomien tai maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista.
- (5) Säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen verotusta ja erityisesti kussakin jäsenvaltiossa muille kuin siellä asuville maksettujen korkojen kohtelua koskevien kansallisten järjestelmien yhteensovittamisen puuttuessa jäsenvaltioiden asukkaiden on nykyään usein mahdollista välttyä muussa kuin asuinjäsenvaltiossa saatujen korkojen kaikelta verotukselta.
- (6) Tämä mahdollisuus verojen välttämiseen johtaa jäsenvaltioiden välisten pääomanliikkeiden vääristymiin, jotka eivät ole yhteensopivia sisämarkkinoiden kanssa.
- (7) Ecofin-neuvoston 1 päivänä joulukuuta 1997 julkaisemien päätelmien mukaisesti komissio antoi 20 päivänä touko-

kuuta 1998⁽²⁾ ehdotuksen neuvoston direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä.

- (8) Tästä direktiiviehdotuksesta käytiin tiiviitä keskusteluja sekä poliittisella että teknisellä tasolla heinäkuusta 1998 lähtien, mutta se ei saanut jäsenvaltioiden yksimielistä tukea.
- (9) Näin ollen tämä direktiivi perustuu Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa ja myöhemmin 26 ja 27 päivänä marraskuuta 2000 kokoontuneessa Ecofin-neuvostossa saavutettuun yhteisymmärrykseen.
- (10) Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa, että toisessa jäsenvaltiossa olevista säästöistä kertyviä korkotuloja voidaan verottaa tehokkaasti veronmaksajan asuinvaltiossa sen oman kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (11) Direktiivin soveltamisala rajoittuu korkoihin, joita yhteen jäsenvaltioon sijoittautunut maksuasiamies maksaa toisessa jäsenvaltiossa asuville yksityishenkilöille tosiasiallisina edunsaajina.
- (12) Koska jäsenvaltiot eivät kansallisten säästötulojen verotusjärjestelmien yhteensovittamisen puutteen vuoksi pysty riittävällä tavalla saavuttamaan direktiivin tavoitetta, eli toisesta jäsenvaltiosta saatavien säästötulojen tosiasiallista vähimmäisverotusta yhteisössä, ja tavoite voidaan näin ollen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määritellyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Samassa artiklassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti direktiivissä rajoitutaan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin vähimmäistoimiin menemättä pidemmälle kuin tavoitteiden saavuttamisen kannalta on välttämätöntä.
- (13) Maksuasiamies on taloudellinen toimija, joka maksaa korkotuotot tai varmistaa niiden maksamisen tosiasialliselle edunsaajalle; määritelmään ei sisälly pankin tai rahoituslaitoksen hoitama maksun vastaanottaminen tosiasiallisen edunsaajan tilille.
- (14) Korkojen käsitteen ja maksuasiamiesjärjestelmän määrittelyssä on tarpeen mukaan tukeuduttava arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettuun neuvoston direktiiviin 85/611/ETY⁽³⁾.

⁽²⁾ EYVL C 212, 8.7.1998, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 8.7.1988, s. 5.

- (15) Direktiivin soveltamisala olisi rajoitettava velkasitoumusten korkojen muodossa tuottamien säästötulojen verotukseen jättäen ulkopuolelle eläke- ja vakuutusetuksien verotuksen.
- (16) Korkotulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisen tavoite voidaan saavuttaa jäsenvaltioiden välisen korkojen maksua koskevan tietojenvaihdon avulla.
- (17) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, luodaan jäsenvaltioille perusta verotusta koskevaan tietojenvaihtoon, ja sitä on yleissääntönä sovellettava myös tämän direktiivin mukaiseen tietojenvaihtoon.
- (18) Tässä direktiivissä tarkoitettuja korkoja koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä on jäsenvaltiosta toiseen maksettavien korkotulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisen ehdoton edellytys.
- (19) Sen vuoksi on tärkeää säätää, että tämän direktiivin mukaisesti tietoja vaihtavat jäsenvaltiot eivät voi enää vedota direktiivin 77/799/ETY 8 artiklassa tarkoitettuun mahdollisuuteen rajoittaa tietojenvaihtoa.
- (20) Saadakseen lisäaikaa lainsäädäntönsä mukauttamiseen Belgia, Luxemburg ja Itävalta vapautetaan velvollisuudestaan osallistua direktiivin edellyttämään tietojenvaihtoon seitsemän vuoden siirtymäkauden ajan direktiivin voimaantulosta lähtien, mutta muiden jäsenvaltioiden olisi toimitettava niille kyseiset tiedot.
- (21) Tämän siirtymäkauden ajan näiden kolmen jäsenvaltion on varmistettava säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus perimällä niistä lähdeveroa.
- (22) Näiden jäsenvaltioiden on siirrettävä suurin osa mainitusta lähdeverosta saamistaan tuloista koron tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltiolle.
- (23) Näiden jäsenvaltioiden on säädettävä menettelystä, joka antaa toisessa jäsenvaltiossa asuville tosiasiallisille edunsaajille mahdollisuuden välttää lähdevero, valtuuttamalla maksuasiamiehensä ilmoittamaan maksetut korot tai esittämällä asuinvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen myöntämä todistus.
- (24) Tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltion on estettävä tässä direktiivissä säädetyin menettelyin mukaisesti perityn lähdeveron mahdollisesti aiheuttama korkotulojen kaksinkertainen verotus; sen on toteutettava tämä myöntämällä vero-
- hyvitystä lähdeverona maksetun määrän verran sen alueella kyseisistä koroista perittävän veron määrään asti ja palauttamalla liikaa peritty lähdevero tosiasialliselle edunsaajalle.
- (25) Markkinoiden vääristymisen estämiseksi direktiiviä ei siirtymäkauden aikana sovelleta korkoihin, joita maksetaan kotimaisista tai kansainvälisistä obligaatioista tai muista siirtokelpoisista velkakirjalainoista, joiden listalleottoesitteet on vahvistettu ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai, listalleottoesitteen puuttuessa, jotka on laskettu liikkeeseen ennen kyseistä päivämäärää.
- (26) Säännöksissä on annettava lähdeveroa periville jäsenvaltioille mahdollisuus vapauttaa joukkovelkakirjoja liikkeeseen laskevien kansainvälisten järjestöjen puolesta toimivat maksuasiamiehet velvollisuudestaan perii lähdeveroa tällaisille velkasitoumuksille maksetuista koroista, silloin kun tällainen velvollisuus olisi vastoin jäsenvaltioiden asianomaisten järjestöjen kanssa tekemiä sopimuksia.
- (27) Tämä direktiivi ei saa estää jäsenvaltioita perimästä alueellaan syntyvistä koroista muita kuin tässä direktiivissä tarkoitettuja lähdeveroja.
- (28) Komission on esitettävä kolmen vuoden välein kertomus tämän direktiivin toiminnasta ja tehtävä neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta varmistetaan säästöjen tuottamien tulojen parempi tosiasiallinen verotus ja kilpailun vääristymien estäminen.
- (29) Tässä direktiivissä kunnioitetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa, että säästöistä kertyviä korkotuloja, joita jäsenvaltiossa maksetaan toisessa jäsenvaltiossa asuville yksityishenkilöille tosiasiallisina edunsaajina, voidaan verottaa tehokkaasti viimeksi mainitun jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet toteuttavat tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimet riippumatta korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen liikkeeseenlaskijan sijoittautumispaikasta.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 27.12.1997, s. 15.

2 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä

1. Tässä direktiivissä "tosiasiallisella edunsaajalla" tarkoitetaan kaikkia luonnollisia henkilöitä, joille maksetaan korkoja tai joiden hyväksi korkojen maksu varmistetaan, jolleivät he pysty todistamaan, etteivät ole saaneet korkoa omaan lukuunsa. Tosiasiallisena edunsaajana ei pidetä henkilöä, joka

- a) toimii 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä, tai
- b) toimii oikeushenkilön, yritysverotuksen yleisten käytäntöjen mukaisesti voitoistaan verotettavan yhteisön, neuvoston direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettun yhteissijoitusyrityksen tai tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön lukuun; viimeksi mainitussa tapauksessa hänen on lisäksi ilmoitettava kyseisen yhteisön nimi ja osoite korkoa maksavalle taloudelliselle toimijalle, jonka puolestaan on ilmoitettava tiedot sijoittautumisvaltiolleen, tai
- c) toimii toisen henkilön eli tosiasiallisen edunsaajan valtuuttamana; tällöin hänen on ilmoitettava tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys maksuasiamiehelle 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on hallussaan tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että henkilö, jolle korko maksetaan tai jonka puolesta koron maksaminen varmistetaan, ei ole tosiasiallinen edunsaaja, sen on ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, sen on kohdeltava koron saajaa tosiasiallisena edunsaajana.

3 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka

1. Jokaisen jäsenvaltion on omalla alueellaan otettava käyttöön tarvittavat menettelyt, joiden avulla maksuasiamiehen on mahdollista määrittää tosiasialliset edunsaajat ja heidän asuinpaikkansa tämän direktiivin soveltamista varten, sekä varmistettava niiden täytäntöönpano.

Näiden menettelyjen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa määritellyt vähimmäisvaatimukset.

2. Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden määrittämisessä on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

- a) ennen direktiivin voimaantuloa syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy nimi ja osoite, käyttämällä tietoja, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säästöjen ja neuvoston direktiivin 91/308/ETY⁽¹⁾ perusteella,

- b) direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy nimi, osoite ja verotustunnistenumero tai muu tunnistenumero tai niiden puuttuessa syntymäaika ja -paikka.

3. Tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan määrittämisessä tämän direktiivin soveltamista varten on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

- a) ennen tammikuun 1 päivää 2001 syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on selvitettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka käyttämällä tietoja, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säästöjen ja direktiivin 91/308/ETY perusteella,
- b) direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka seuraavan menettelyn mukaisesti:
 - i) jos yhteisön passin tai muun vastaavan virallisen asiakirjan esittävä henkilö ilmoittaa asuvansa kolmannessa valtiossa, hänen asuinpaikkansa näytetään toteen sen kolmannen valtion, jonka henkilö ilmoittaa asuinpaikakseen, toimivaltaisen viranomaisen antamalla kotipaikkatodistuksella,
 - ii) kaikissa muissa tapauksissa asuinpaikaksi katsotaan se valtio, jossa tosiasiallisella edunsaajalla on pysyvä osoite.
- c) Tammikuun 1 päivän 2001 ja direktiivin voimaantulon välisenä aikana syntyneissä sopimussuhteissa maksuasiamiehen on tarkistettava tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka direktiivin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen syntyneitä sopimussuhteita varten säädetyn menettelyn mukaisesti.

4 artikla

Maksuasiamiehen määritelmä

1. Tässä direktiivissä "maksuasiamiehellä" tarkoitetaan kaikkia taloudellisia toimijoita, jotka maksavat korkoa tai varmistavat korkojen maksamisen suoraan tosiasialliselle edunsaajalle. Maksuasiamies voi olla joko korkoa tuottavan velkasitoumuksen tehnyt velallinen tai toimija, jonka tehtäväksi velallinen tai tosiasiallinen edunsaaja on antanut koron maksun tai sen maksamisen varmistamisen.

2. Jäsenvaltioon sijoittautunut yhteisö, jolle korkoa maksetaan tai jolle koron maksaminen varmistetaan tosiasiallisen edunsaajan hyväksi, katsotaan myös maksuasiamieheksi tällaisen maksusuorituksen tai varmistuksen saatuaan, edellyttäen että kyseessä ei ole:

(¹) EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

- a) oikeushenkilö,
- b) yritysverotuksen yleisten käytäntöjen mukaisesti voitoistaan verotettava yhteisö,
- c) direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettu yhteissijoitusyritys.

Artiklan tämän kohdan nojalla maksuasiamieheksi katsottavalle toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yhteisölle korkoa maksavan tai korkojen maksamisen varmistavan taloudellisen toimijan on ilmoitettava yhteisön nimi, osoite sekä maksettujen tai varmistettujen korkojen yhteissumma sijoittautumisvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka välittää tiedot kyseisen yhteisön sijoittautumisvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö voi kuitenkin halutessaan tulla kohdelluksi tämän direktiivin soveltamista varten direktiivin 85/611/ETY mukaisena yhteissijoitusyrityksenä. Tämän vaihtoehdon käyttämisestä kyseisen yhteisön on ilmoitettava sijoittautumisvaltiolle.

Jäsenvaltioiden on laadittava tämän vaihtoehdon käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4. Kun korkoa maksava taloudellinen toimija ja 2 kohdassa tarkoitettu yhteisö ovat sijoittautuneina samaan jäsenvaltioon, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisö noudattaa maksuasiamiehenä toimiessaan tämän direktiivin säännöksiä.

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

Tässä direktiivissä "toimivaltaisella viranomaisella" tarkoitetaan:

- a) jäsenvaltioiden osalta kaikkia jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamia viranomaisia, ja
- b) kolmansien maiden osalta kahden- tai monenvälisten verosopimusten nojalla toimivaltaisia viranomaisia tai tällaisten puuttuessa verotukseen liittyviä kotipaikkatodistuksia myöntäviä viranomaisia.

6 artikla

Korkojen määritelmä

1. Tässä direktiivissä "koroilla" tarkoitetaan:

- a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtioiden liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästyimestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina,
- b) a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettuja korkoja,

- c) tuloja, joita jakavat joko suoraan tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön välityksellä

- i) direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettut yhteissijoitusyritykset,
- ii) 4 artiklan 3 kohdassa mainittua vaihtoehtoa käyttäneet yhteisöt sekä
- iii) 7 artiklassa tarkoitettun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset,

- d) seuraavassa mainittujen yritysten tai yhteisöjen osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset tai yhteisöt ovat sijoittaneet yli 40 prosenttia varoistaan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin tai muihin tässä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin:

- i) direktiivissä 85/611/ETY tarkoitettujen yhteissijoitusyritysten,
- ii) 4 artiklan 3 kohdassa mainittua vaihtoehtoa käyttäneiden yhteisöjen ja
- iii) 7 artiklassa tarkoitettun alueen ulkopuolelle sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten.

2. Kun maksuasiamies ei 1 kohdan c) alakohdan osalta pysty selvittämään, mikä osa tuloista on peräisin korkomaksuista, tulot katsotaan kokonaisuudessaan koroiksi.

3. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan d) alakohdan osalta ole tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia.

4. Kun 1 kohdassa määritelty korko maksetaan tai kirjataan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tilille, se katsotaan kyseisen yhteisön suorittamaksi korkomaksuksi, ellei kyseinen yhteisö ole käyttänyt 4 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuuttaan.

5. Artiklan 1 kohdan b) ja d) alakohdan osalta jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus vaatia alueelleen sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tietyille ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuistettuja korkoja direktiivissä tarkoitettuna korkomaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisinostotai lunastustapahtumia.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c) ja d) alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää korkojen määritelmän ulkopuolelle kyseisissä alakohdissa mainitut, niiden alueelle sijoittautuneilta yrityksiltä tai yhteisöiltä saadut tulot siinä tapauksessa, että asianomaiset yhteisöt eivät ole sijoittaneet yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

Jäsenvaltion päätös käyttää tätä mahdollisuutta sitoo myös muita jäsenvaltioita.

7. 10 artiklassa mainitun siirtymäkauden päätyttyä 1 kohdan d) alakohdassa ja 3 kohdassa mainittu prosenttiosuus on 15 prosenttia.

8. 1 kohdan d) alakohdassa ja 6 kohdassa mainitut prosenttirajat määritetään asianomaisen yrityksen tai yhteisön julkistamissa rahaston säännöissä tai yhtiöjärjestyksessä esitetyn investointiohjelman perusteella tai sellaisten puuttuessa asianomaisen yrityksen tai yhteisön varojen todellisen rakenteen perusteella.

7 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan maksuasiamiehen, joka on sijoittautunut alueelle, jossa sovelletaan perustamissopimusta sen 299 artiklan nojalla, maksamiin korkoihin.

II LUKU

TIETOJENVAIHTO

8 artikla

Maksuasiamiehen ilmoitusvelvollisuus

1. Vähimmäistietoihin, jotka maksuasiamiehen on ilmoitettava sijoittautumisvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, on sisällyttävä:

- a) tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka 3 artiklan mukaisesti määritettynä,
- b) maksuasiamiehen nimi ja osoite,
- c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen tunnistetiedot, ja
- d) korkoa koskevat tiedot tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Maksuasiamiehen on ilmoitettava korosta vähintään seuraavat tiedot:

- a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrä,
- b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b) tai d) alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen koron tai tulojen määrä tai myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertynyt koko määrä,
- c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c) alakohdan mukaisesti: joko kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrä tai jaettu kokonaismäärä,
- d) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisön 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa asetettujen ehdot täyttävälle osakkaalle kuuluva korko-osuus,

e) kun jäsenvaltio on käyttänyt 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan: vuotuistetun koron määrä.

9 artikla

Automaattinen tietojenvaihto

1. Maksuasiamiehen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 8 artiklassa tarkoitettujen tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Tietojenvaihdon on tapahduttava automaattisesti ja vähintään kerran vuodessa, kuuden kuukauden kuluessa maksuasiamiehen jäsenvaltion verovuoden päättymisestä, kaikista vuoden aikana maksetuista koroista.

3. Direktiivin 77/799/ETY⁽¹⁾ 8 artiklaa ei sovelleta tämän luvun mukaisesti annettaviin tietoihin.

III LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Siirtymäkausi

Tämän direktiivin voimaantulon jälkeen alkavan seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana Belgia, Luxemburg ja Itävalta ovat vapautettuja velvollisuudestaan soveltaa II luvun säännöksiä, ellei 13 artiklan 1 kohdasta muuta johdu.

Muiden jäsenvaltioiden on kuitenkin toimitettava niille tietoja II luvun mukaisesti.

11 artikla

Lähdevero

1. 10 artiklassa tarkoitettujen siirtymäkauden ajan Belgia, Luxemburg ja Itävalta varmistavat säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen perimällä 15 prosentin lähdeveroa siirtymäkauden ensimmäisten kolmen vuoden ajan ja 20 prosentin lähdeveroa lopun kauden ajan.

2. Maksuasiamiehen on kannettava lähdeveroa seuraavasti:

- a) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrästä,
- b) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b) tai d) alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitetuista koroista tai tuloista tai perimällä tulojen saajan maksettavaksi jäävä vaikutuksiltaan vastaavansuuruinen vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneestä koko tuotosta,

⁽¹⁾ EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15.

- c) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c) alakohdan mukaisesti: kyseisessä kohdassa tarkoitetuista tuloista,
- d) mikäli koron maksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot täyttävälle osakkaalle kuuluvista tuloista,
- e) mikäli jäsenvaltio on käyttänyt 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan: vuotuistetun koron määrästä.

3. 2 kohdan a) ja b) alakohdan tapauksessa lähdeveroa peritään määräsuhteessa velkasitoumuksen hallussapitoaikaan.

Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perusteella määrittelemään hallussapitoaika, sen on oletettava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä pysty esittämään todisteita hankinta-ajankohdasta.

4. Maksuasiamiehen jäsenvaltion määräämä lähdevero ei estä tosiasiallisen edunsaajan jäsenvaltiota perimästä korkotuloista tuloeroa kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, jollei perustamissopimuksen noudattamisesta muuta johdu.

12 artikla

Verotulojen jakojärjestelmä

11 artiklan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 25 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia koron tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltiolle. Siirron on tapahduttava kuuden kuukauden kuluessa maksuasiamiehen jäsenvaltion verovuoden päättymisestä.

Lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

13 artikla

Poikkeukset lähdeverojärjestelmään

1. 11 artiklan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on järjestettävä jompikumpi seuraavista menettelyistä sen varmistamiseksi, että tosiasiallisella edunsaajalla on mahdollisuus pyytää vapautusta lähdeverosta:

- a) menettely, joka antaa tosiasialliselle edunsaajalle mahdollisuuden nimenomaisesti valtuuttaa maksuasiamies ilmoittamaan tiedot II luvun mukaisesti, jolloin valtuutus on voimassa kolme vuotta ja kattaa kaikki kyseisen maksuasiamiehen edunsaajalle maksamat korot; tällaisessa tilanteessa sovelletaan 9 artiklan säännöksiä,
- b) menettely, jolla varmistetaan, että lähdeveroa ei peritä, kun tosiasiallinen edunsaaja pystyy esittämään maksuasiamiehelle asuinvaltionsa toimivaltaisen viranomaisen nimelleen laatiman todistuksen, jonka sisällöstä säädetään tarkemmin tämän artiklan 2 kohdassa.

2. Tosiasiallisen edunsaajan pyynnöstä hänen asuinvaltionsa toimivaltainen viranomainen antaa todistuksen, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:

- a) tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite ja verotustunnistenumero tai muu tunnistenumero tai niiden puuttuessa syntymäaika ja -paikka,
- b) maksuasiamiehen nimi ja osoite,
- c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa velkasitoumuksen tunnistetiedot.

Todistus on voimassa kolme vuotta, edellyttäen että tiedot, joiden perusteella todistus on annettu, eivät ole vanhentuneet. Todistus on myönnettävä kaikille sitä pyytävälle tosiasiallisille edunsaajille kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

14 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen estäminen

1. 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan tosiasiallisen edunsaajan asuinvaltion on estettävä 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron perimisestä mahdollisesti aiheutuva kaksinkertainen verotus tämän artiklan 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Jos tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on peritty lähdevero maksuasiamiehen jäsenvaltiossa, edunsaajalle myönnetään hänen omassa asuinjäsenvaltiossaan verohyvitystä lähdeverona maksetun määrän verran sen alueella kyseisistä koroista kansallisen lainsäädännön nojalla perittävän veron määrään asti. Silloin kun perityn lähdeveron määrä on suurempi kuin maksettavat verot, asuinjäsenvaltio palauttaa erotuksen suoraan tosiasialliselle edunsaajalle.

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista on 10 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi peritty muun tyyppisiä lähdeveroja ja asuinvaltio myöntää tällaisista lähdeveroista verohyvitystä kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten perusteella, tällainen lähdevero on hyvitetty ennen 2 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamista.

15 artikla

Siirtokelpoiset velkakirjalainat

1. 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan kotimaisia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velkakirjalainoja, jotka on ensimmäistä kertaa laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden alkuperäisen listalleottoesitteen neuvoston direktiivissä 80/390/ETY⁽¹⁾ tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tai kolmannen valtion vastaavat viranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuksiksi, edellyttäen että kyseisistä siirtokelpoisista velkakirjalainoista ei toteuteta lisäanteja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen.

(¹) EYVL L 100, 17.4.1980, s. 1.

Jos edellä mainituista valtion tai muun julkisyhteisön liikkeen laskemista siirtokelpoisista velkakirjalainoista järjestetään lisäanti 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko anti, sekä alkuperäinen että mahdollinen lisäanti, katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumukseksi.

Jos muu kuin edellisessä virkkeessä tarkoitettu liikkeeseenlaskija toteuttaa lisäannin edellä mainituista siirtokelpoisista velkakirjalainoista 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen lisäanti katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a) alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumukseksi.

2. Mikään tässä artiklassa säädetystä ei estä jäsenvaltioita verottamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavia tuloja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

16 artikla

Kansainväliset järjestöt

10 artiklassa tarkoitettun siirtymäkauden ajan 11 artiklan mukaista lähdeveroa perivät jäsenvaltiot voivat vapauttaa velkasitoumuksia liikkeeseen laskevien kansainvälisten järjestöjen puolesta toimivat maksuasiamiehet velvollisuudesta periä lähdeveroa tällaisille velkasitoumuksille maksettavasta korosta, mikäli tällainen velvollisuus olisi vastoin kyseisten jäsenvaltioiden asianomaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiä sopimuksia.

IV LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Muut lähdeverot

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita kantamasta muun tyyppisiä lähdeveroja kuin 11 artiklassa mainitut oman kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten mukaisesti.

18 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004.

Kansallisissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle sekä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Samalla jäsenvaltioiden on toimitettava vastaavuustaulukko, jossa esitetään tämän direktiivin jokaista artiklaa vastaavat kansalliset säännökset.

19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää kolmen vuoden välein neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta. Näiden kertomusten perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta varmistetaan säästöjen tuottamien tulojen parempi tosiasiallinen verotus ja estetään kilpailun vääristyminen.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.